

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.11.2011
KOM(2011) 763 endelig

**PAKKE VEDRØRENDE TILPASNING TIL DE NYE RETLIGE RAMMER
(Gennemførelse af varepakken)**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**Tilpasning af ti direktiver om teknisk harmonisering til Europa-Parlamentets og Rådets
afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af
produkter**

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 1375 endelig}

{SEK(2011) 1376 endelig}

1. DEN POLITISKE BAGGRUND

Europa har brug for en strategi, der kan hjælpe os med at komme stærkere ud af den økonomiske krise og omdanne EU til en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi, der sikrer høj beskæftigelse, produktivitet og social samhørighed. **Europa 2020** giver en vision for EU's sociale markedsøkonomi i det 21. århundrede.

Selv om det indre marked ikke i sig selv er en af de syv flagskibspolitikker, der er identificeret som afgørende for at nå de overordnede mål i EU 2020-strategien, fremgår det af meddelelsen om EU 2020-strategien, at instrumenterne på EU-niveau, herunder det indre marked, de finansielle incitament og de eksterne politikværktøjer, vil blive fuldt ud mobiliseret for at klare flaskehalsproblemerne og opfylde Europa 2020-målene. Konkrete forslag, der tilstræber at sikre den fulde udnyttelse af disse instrumenter i strategien, er en integreret del af Europa 2020.

Meddelelsen anfører dernæst, at et stærkere, mere udviklet og udvidet indre marked er afgørende for vækst og jobskabelse. Med henblik på at relancere det indre marked opfordrede Kommissionens formand, José Manuel Barroso, i slutningen af 2009 professor Mario Monti til at udarbejde en rapport om anbefalinger og løsninger. Professor Monti fremlagde sin rapport i 2010, hvori han bemærkede, at det indre marked er af afgørende betydning for adskillige andre af EU's politikområder, der er omfattet af stor politisk interesse, og som der er risiko for ikke opnår de resultater, de efter hensigten skal levere, hvis de ikke har et solidt indre marked som grundlag.

Specielt med hensyn til varer bemærkede professor Monti, at opretholdelsen af et dynamisk og ekspanderende indre marked for varer kræver, at der bygges videre på den fuldstændige gennemførelse af den varepakke, der blev godkendt i 2008, især hvad angår princippet om gensidig anerkendelse og markedsovervågning.

Nærværende initiativ er et vigtigt skridt i gennemførelsen af den rammelovgivning, der er vedtaget som en del af "varepakken" den 9. juli 2008. Målet for pakken fra 2008 var at styrke den frie bevægelighed af sikre produkter ved at styrke effektiviteten af EU's lovgivning om produktsikkerhed, styrke beskyttelsen af forbrugerne og skabe lige konkurrencevilkår for erhvervsdrivende.

I betragtning af den globale økonomiske krise er dette særligt vigtigt i dag, fordi et effektivt fungerende indre marked er af afgørende betydning for at fremme konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union – alle vigtige politiske prioriteringer for Kommissionen, som det fremgår af forslaget til akten for det indre marked¹.

2. VAREPAKKEN OG DENS BIDRAG TIL DET INDRE MARKED

Den frie bevægelighed for varer, som er et vigtigt fundament for det indre marked, er nedfældet i traktaten og er et centralt element i udviklingen af Den Europæiske Union.

¹ KOM(2011) 206 endelig af 13.4.2011.

Siden 1970'erne er en lang række varer blevet reguleret ved EU-lovgivning, der har til formål at sikre beskyttelsen af forbrugerne, arbejdstagerne på arbejdspladsen, miljøet, energikilderne mv. på en ensartet måde og dermed sikre fri bevægelighed i hele Unionen.

Vedtagelsen af den nye metode inden for lovgivningsteknik i 1985, der begrænsede de lovgivningsmæssige krav til de mest nødvendige og tog fat om detaljerede tekniske spørgsmål i harmoniserede europæiske standarder, har bidraget til en fremskyndelse af harmoniseringsprocessen, hvilket har gjort det muligt for hele industrisektorer at drage fordel af den frie bevægelighed.

Lovgivningen om teknisk harmonisering har vist sig at være en succes. Det indre marked for varer er en realitet og har samtidig tilvejebragt en høj grad af sikkerhed for varer og lettet den frie bevægelighed i hele Den Europæiske Union.

Dog har gennemførelsen og håndhævelsen af denne lovgivning afsløret en række svagheder, som undergraver dens effektivitet, hvilket understreges af den fortsatte tilstedeværelse på markedet af varer, som ikke opfylder kravene, og som er potentielt farlige. Det skader tilliden til hele systemet, og det medfører ulige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende. Det skyldes delvis en utilfredsstillende indsats fra visse bemyndigede organers side og uoverensstemmelser hele i lovgivningen, som gør dens anvendelse unødigt kompliceret for fabrikanter og myndigheder.

Den manglende opfyldelse af kravene kan være skadelig for brugerne af varerne. Den reducerer også konkurrenceevnen hos virksomheder, der opfylder kravene, idet konkurrenter, som ikke opfylder kravene får urimelige fordele herved (f.eks. ved at undgå bekostelige overensstemmelsesvurderingsprocedurer).

Det er et stort problem for de nationale markedsovervågningsmyndigheder, at varer, der ikke opfylder kravene, såvel som de erhvervsdrivende, der har leveret dem, meget ofte ikke er sporbare, især når varerne har oprindelse i tredjelande. Desuden er markedsovervågningen ikke altid så konsekvent og stringent i medlemsstaterne, som den burde være, hvilket muliggør omsætning af potentielt farlige varer. Da markedsovervågningen primært udføres på nationalt plan, er der et presserende behov for bedre overvågning, koordinering og udveksling af oplysninger på EU-plan for at sikre et mere ensartet sikkerhedsniveau i hele EU.

De lovgivningsmæssige krav til varerne er blevet stadig mere komplicerede for de erhvervsdrivende. Moderne varer er blevet teknologisk mere komplekse og frembyder mere forskelligartede risici end før for både personers sundhed og sikkerhed og for miljøet. Dette har betydet, at fabrikanter og andre økonomiske operatører nu er nødt til at leve med et stort og stigende antal forskellige retsakter, som samtidigt finder anvendelse på en og samme vare. Desuden er der gradvist opstået uoverensstemmelser i produktlovgivningen – forskellig terminologi anvendes om begreber, der i realiteten er fælles for al harmoniseringslovgivning (f.eks. overensstemmelsesvurderingsprocedurer og beskyttelsesklausuler). Dette sidste problem er vigtigere, end det umiddelbart forekommer.

Selv mindre uoverensstemmelser kan gøre det vanskeligt for de erhvervsdrivende at forstå, hvordan EU's lovgivningsmæssige krav skal opfyldes. Dette kan føre til, at hæderlige erhvervsdrivende investerer kraftigt på områder, hvor det i virkeligheden er unødvendigt at investere, i den tro at opfyldelsen af kravene dermed er fuldt ud sikret. Samtidig giver lovgivningsmæssige uoverensstemmelser og uklarheder skrupelløse aktører muligheder for at

omgå de offentlige myndigheders kontrol. Ofte er det uklart for de nationale myndigheder, hvilke kontroller der skal udføres, og hvordan. Dette fører til, at medlemsstaterne (eller endda regionerne i disse stater) vælger forskellige fremgangsmåder med det resultat, at markedsovervågningen ikke er underkastet samme regelmæssighed, driftsbetingelser og stringens i hele EU. Dette har givet mulighed for udvikling af ulige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende, hvad enten der er tale om fabrikanter eller importører.

På baggrund af disse overvejelser forelagde Kommissionen i 2003 en meddelelse for Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af den nye strategi, der blev vedtaget i 1985². Heri konkluderedes det, at lovgivningsteknikken efter den nye metode bør revideres og suppleres med lovgivningsmæssige krav vedrørende akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer og en generel politik vedrørende overvågning af markedet for varer.

3. DE NYE RETLIGE RAMMER OG GENNEMFØRELSEN HERAF

På grundlag af denne gennemgang fremlagde Kommissionen en række foranstaltninger, som blev kendt som "varepakken". De retsakter, hvori de nye retlige rammer udstikkes - forordning (EF) 765/2008 og afgørelse 768/2008/EF - blev vedtaget som en del af pakken, (der også omfattede en meddelelse om indregistrering af biler og et forslag til forordning om gensidig anerkendelse). Disse tekster, der er langt mere vidtrækkende end blot en revision af den nye metode, udgør i realiteten en ny lovgivningsramme for det harmoniserede område.

De to retsakter, hvori de nye retlige rammer udstikkes, udgør et vigtigt politisk gennembrud for det indre marked for varer, idet de ikke blot opstiller en overordnet og sammenhængende metode for teknisk harmonisering for produktsikkerhed, men også åbner døren for en reel og effektiv markedsovervågningspolitik for alle varer, der bringes i omsætning, uanset om de har oprindelse i EU eller i tredjelande.

Formålet med de retsakter, der udstikker de nye retlige rammer, er at styrke effektiviteten af den lovgivning, der beskytter sikkerhed og sundhed (og andre offentlige interesser) ved at:

- udfylde de manglende elementer i EU's politik, f.eks. akkreditering og markedsovervågning, herunder kontrol af varer fra tredjelande
- afhjælpe manglerne ved den nuværende situation på baggrund af tyve års gennemførelse af den nye metode sammen med mere traditionel lovgivning
- tilføre sammenhæng til en lovgivning, der nu går på tværs af flere og flere sektorer.

De to retsakter bidrager på hver deres måde til at udfylde disse behov og fuldende den lovgivningsmæssige værdikæde: (væsentlige) krav vedrørende sundhed og sikkerhed og andre offentlige beskyttelsesinteresser, kvalitetskrav for fabrikanter og overensstemmelsesvurderingsorganer, en akkrediteringsordning til sikring af kvaliteten af overensstemmelsesvurderingsorganer, gennemsigtige overensstemmelsesvurderingsprocedurer, stærk markedsovervågning og kontrol af varer fra

² Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - En bedre anvendelse af direktiverne efter den nye metode, KOM(2003) 240 endelig af 7.5.2003.

tredjelande. Hvis et af leddene i denne kæde er svagt eller mangler, kan det medføre, at varer, der ikke er sikre, når frem til markedet og slutbrugeren, hvad enten denne er privatperson eller erhvervsdrivende. De retsakter, hvori de nye retlige rammer udstikkes, supplerer hinanden gensidigt, hænger uløseligt sammen, og er begge nøje forbundet med sektorspecifik lovgivning, som de understøtter og supplerer.

Ved forordningen indføres principper, regler, rettigheder og forpligtelser. Dens bestemmelser har været direkte gældende siden den 1. januar 2010, og de gennemføres af de nationale myndigheder, idet Kommissionen bidrager til at sikre en samordnet tilgang.

Afgørelsen indeholder modelbestemmelser baseret på bestemmelser i mange dele af den gældende EU-harmoniseringslovgivning, men har ikke i sig selv har nogen retsvirkning. Da der er tale om en *sui generis*-afgørelse, er EU's lovgivere forpligtede til at anvende dens indhold så systematisk som muligt på al produktlovgivning, både tidligere, nuværende og kommende lovgivning og dermed lette gennemførelsen for alle involverede.

De fulde virkninger af forordningen afhænger i en vis udstrækning af processen med at integrere afgørelsens bestemmelser i den sektorspecifikke lovgivning.

De retsakter, der udstikker de nye retlige rammer, finder anvendelse på Unionens harmoniseringslovgivning, på følgende måde:

- den sektorspecifikke lovgivning fastsætter beskyttelsesniveauer for sundhed og sikkerhed og andre offentlige interesser, stiller krav til erhvervsdrivende og nationale myndigheder, udvælger de egnede overensstemmelsesvurderingsprocedurer og omfatter beskyttelsesmekanismer
- ved forordning (EF) nr. 765/2008 fastsættes der regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, som udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til sektorspecifik lovgivning og pålægger markedstilsynsmyndighederne forpligtelser vedrørende håndhævelsen af de krav, der er fastsat i den sektorspecifikke lovgivning, og kontrollen af varer fra tredjelande.

Ved tilpasningsprocessen integreres samtlige bestemmelser i afgørelse 768/2008/EF om definitioner, forpligtelser for erhvervsdrivende, krav vedrørende sporbarhed, konsoliderede kriterier og procedurer for notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og konsoliderede overensstemmelsesvurderingsprocedurer i den sektorspecifikke lovgivning, hvorved bestemmelserne om markedsovervågning i forordning (EF) nr. 765/2008 får fuld virkning.

4. TILPASNINGSPROCESSEN OG DENNE PAKKE

I forbindelse med fremtidig lovgivning vil Kommissionen systematisk undersøge, om det er muligt at integrere afgørelsens bestemmelser i sektorspecifik lovgivning, idet tilpasningsforanstaltningerne gennemføres så ofte og så udførligt som muligt. I tilfælde, hvor Kommissionen beslutter sig til ikke at tilpasse, forklares det fuldt ud, hvorfor afgørelsens bestemmelser ikke er egnet hertil. Denne proces vil finde sted, når den sektorspecifikke lovgivning ændres.

Siden afgørelsen blev vedtaget, har en række retsakter skullet revideres. Legetøjsdirektivet, der blev ændret ved direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009³, er det første direktiv, der fuldt ud er blevet tilpasset afgørelse 768/2008/EF. Andre er på vej.

Spørgsmålet er, hvad der skal gøres, når der ikke i den nærmeste fremtid er planer om fornyet revision/ændring af en lovgivning. Det er klart, at jo mere sammenhængende en produktlovgivning er, desto nemmere er den at forstå og dermed overholde og håndhæve. Horisontalt, ikke-sektorielt harmoniserede løsninger vil givetvis bidrage til bedre sammenhæng, såsom det er tilfældet med overensstemmelsesvurderingsprocedurer, regler for bemyndigede organer osv.

Der er derfor et reelt behov for at revidere en række direktiver, som ellers ikke ville blive revideret i den nærmeste fremtid, med henblik på hurtig anvendelse af de markedsovervågningsrelaterede bestemmelser.

Derfor foreslås det at tilpasse en pakke direktiver til afgørelsen, der ikke efter planen skulle revideres, men i forbindelse med hvilke bestemmelserne om markedsovervågning og andre tværsektorielle spørgsmål ville kunne udnyttes uden dermed at sætte spørgsmålstejn ved rent sektorspecifikke overvejelser.

Formålet med denne pakke er derfor at ændre udvalgte direktiver alene ved at integrere horisontale bestemmelser fra afgørelsen heri i en enkelt, simplificeret proces uden gennemgang af de sektorspecifikke anliggender for dermed at opnå de umiddelbare fordele ved de nye retlige rammer inden for så mange sektorer som muligt.

Med henblik på størst mulig juridisk klarhed har Kommissionen valgt omarbejdningen som lovgivningsteknik. Dette og den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør bidrage til at koncentrere drøftelserne i den fælles beslutningsprocedure om den horisontale tilpasning af teksterne til afgørelse 768/2008/EF og undgå en genåbning af drøftelserne om sektorspecifikke aspekter.

Direktiverne bør også tilpasses terminologien og bestemmelserne i Lissabontraktaten. Navnlig bør de nye bestemmelser om udvalgsproceduren indføres, da der ved en række af direktiverne er nedsat udvalg.

5. UDVÆLGELSE AF DE RELEVANTE DIREKTIVER

Efter vedtagelsen af de nye retlige rammer i juli 2008 gennemgik Kommissionen produktlovgivningen for at identificere, hvilke instrumenter, der skal revideres i løbet af de næste 3-5 år (dvs. frem til 2013) af sektorspecifikke grunde (f.eks. med henblik på præcisering af deres anvendelsesområde, ajourføring af sikkerhedskravene osv.). Størstedelen af den gældende lovgivning skulle opdateres af sektorspecifikke grunde, og disse individuelle revisioner er anført i Kommissionens arbejdsprogram. Tilpasningen vil finde sted i forbindelse med disse revisioner.

Kommissionen ledte også efter lovgivning, som i vid udstrækning havde samme struktur og indfaldsvinkel som bestemmelserne i afgørelse 768/2008/EF, og som kunne udgøre en del af

³ EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1.

et projekt udelukkende vedrørende tilpasning til afgørelsen. Dette begrænsede automatisk udvalget af direktiver til dem, der var vedtaget efter den nye metode, da al anden lovgivning (navnlig gamle direktiver og direktiver vedtaget efter den traditionelle metode) ville kræve mere indgående indgreb end bare "tilpasning".

Denne proces førte til, at Kommissionen identificerede følgende ti direktiver efter den nye metode til at indgå i denne tilpasning:

- **direktivet om civile eksplosivstoffer:** direktiv 93/15/EØF om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug
- **direktivet om materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære (ATEX):** direktiv 94/9/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringsystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære
- **elevatordirektivet:** direktiv 95/16/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer
- **direktivet om trykbærende udstyr:** direktiv 97/23/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr
- **direktivet om måleinstrumenter:** direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter
- **direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC):** direktiv 2004/108/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer
- **lavspændingsdirektivet (LVD):** direktiv 2006/95/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser
- **direktivet om pyrotekniske artikler:** direktiv 2007/23/EF om markedsføring af pyrotekniske artikler
- **direktivet om ikke-automatiske vægte:** direktiv 2009/23/EF om ikke-automatiske vægte
- **direktivet om simple trykbeholdere:** direktiv 2009/105/EF om simple trykbeholdere.

Et vigtigt fælles træk ved disse direktiver er, at de ligner hinanden med hensyn til struktur: definitioner, væsentlige sikkerheds- og sundhedsmæssige krav, henvisninger til harmoniserede europæiske standarder, krav til fabrikanter, krav vedrørende sporbarhed og krav til overensstemmelsesvurderingen (alle har overensstemmelsesvurderingsprocedurer, otte kræver indgriben fra bemyndigede organer) og beskyttelsesmekanismer.

Nogle af direktiverne har tværsektoriel relevans (navnlig lavspændingsdirektivet og direktiverne om elektromagnetisk kompatibilitet, måleinstrumenter, materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære og trykbærende udstyr), hvorved de forventede fordele ved tilpasningen øges for de økonomiske aktører og de nationale myndigheder, der er ansvarlige for overvågningen af disse markeder.

De berørte sektorer er yderst vigtige industrisektorer, som er stillet over for en hård international konkurrence, og de vil derfor nyde godt af forenklingen og sikkerheden for lige konkurrencevilkår på EU's marked.

De grundlæggende data for nogle af disse sektorer kan sammenfattes som følger:

Lavspændingsdirektivet og EMC-direktivet dækker generelt alle elektriske apparater til anvendelse i hjemmet og til erhvervsmæssig anvendelse, hvilket svarer til en produktion på ca. 235,59 mia. EUR for materiel, der er omfattet af LVD, og 200,12 mia. EUR for materiel, der er omfattet af EMC-direktivet. Handelsbalancen er negativ (LVD: importen udgør 103,93 mia. EUR, og eksporten udgør 83,09 mia. EUR. Det indre forbrug anslås til 256,42 mia. EUR. EMC: importen udgør 100,78 mia. EUR, og eksporten udgør 76,07 mia. EUR. Det indre forbrug anslås til 224,83 mia. EUR).

ATEX-direktivet omfatter produkter, som kan anvendes i eksplosionsfarlig atmosfære, herunder elektriske, mekaniske eller trykdrevne (miner, petrokemiske anlæg, møller, påfyldningsstationer osv.). Produktionen er på omkring 2,2 mia. EUR, og handelsbalancen er positiv: importen udgør 400 mio. EUR, idet det interne forbrug anslås til 1,9 mia. EUR eller 86 % af EU's interne produktion.

Sektoren for måleinstrumenter (herunder ikke-automatiske vægte), som dækker alle målere til måling af vand, gas, elektricitet, benzin og alle andre væsker og omfatter alle vægte inden for handelen, har en produktion på ca. 5,75 mia. EUR. De fleste instrumenter er fremstillet i EU, idet importen udgjorde mindre end en fjerdedel af EU's produktion.

Pyrotekniske artikler, som ikke kun omfatter fyrværkeri, men også teknologien bag airbags i biler, har en produktion på 4,2 mia. EUR (2,8 mia. EUR til airbags). Den omstændighed, at 95 % af alt fyrværkeri er produceret uden for EU, understreger behovet for strenge krav vedrørende sporbarhed.

Trykbærende udstyr (herunder også simple trykbeholdere), kan henhøre under flere forskellige sektorer, da det hovedsagelig anvendes som en komponent i et større slutprodukt. Varer, der omfatter trykbærende udstyr, spænder fra forbrugsvarer (f.eks. trykkogere, klimaanlæg til anvendelse i hjemmet, brandslukkere osv.) til industrivarer (f.eks. trykbeholdere og rørsystemer i kemiske anlæg, forskellige typer maskiner osv.).

Dette viser klart betydningen af de pågældende sektorer og understreger, at en styrkelse af den lovgivningsmæssige sammenhæng og en effektiv markedsovervågning, navnlig af varer med oprindelse i tredjelande, vil have særdeles positive virkninger.

6. FORSLAGENES INDHOLD

De forslag, der er omfattet af dette initiativ, er indholdsmæssigt nøje begrænset til en tilpasning til afgørelse 768/2008/EF og til den nye terminologi i Lissabontraktaten (herunder de nye bestemmelser om udvalgsproceduren). Mere specifikt vil de tilpasse definitioner, krav vedrørende sporbarhed, forpligtelser for erhvervsdrivende, kriterier og procedurer for udvælgelse af overensstemmelsesvurderingsorganer (bemyndigede organer) samt krav til overensstemmelsesvurdering.

Sprogbrugen i afgørelsens bestemmelser er så vidt muligt bibeholdt, men under visse omstændigheder er den blevet tilpasset for at muliggøre korrekt og meningsfuld integrering i direktiverne. Således kan terminologien være forskellig fra det ene direktiv til det andet, men betydningen og de retlige forpligtelser vil være den samme.

Indholdet af tilpasningen af de ti direktiver kan sammenfattes som følger:

- (1) Foranstaltninger, der træffes for at løse problemet vedrørende manglende opfyldelse af kravene:
 - *Importørers og distributørers forpligtelser* med hensyn til at kontrollere, at varerne er forsynet med CE-mærkning, er ledsaget af den krævede dokumentation og er forsynet med sporbarhedsoplysninger. Yderligere forpligtelser pålægges importørerne.
 - *Fabrikanters forpligtelser* til at levere brugsanvisninger og sikkerhedsinformation på et sprog, som let kan forstås af forbrugerne og slutbrugerne, og til at foretage stikprøvekontrol og produktovervågning.
 - *Krav vedrørende sporbarhed* i hele distributionskæden: Fabrikanter og importører skal anbringe deres navne og adresser på produkterne; alle erhvervsdrivende skal være i stand til at informere myndighederne om, hvem de har købt et produkt af, og hvem de har leveret et produkt til.
 - *Omorganisering af beskyttelsesklausulproceduren (markedsovervågning)* med henblik på at klarlægge, hvordan de relevante retshåndhavende myndigheder informeres om farligt gods og sikre, at de samme foranstaltninger træffes over for produktet i alle medlemsstater.
- (2) Foranstaltninger, der skal sikre kvaliteten af det arbejde, der udføres af bemyndigede organer:
 - *Styrkelse af kravene vedrørende notifikation* af bemyndigede organer (herunder underentreprenører og dattervirksomheder), såsom upartiskhed, kompetence til at gennemføre deres aktiviteter og anvendelse af vejledninger udarbejdet af koordinationsgrupper.
 - *En revideret notifikationsproces*: Medlemsstater, der notificerer et organ, skal også indgive oplysninger om vurderingen af organets kompetence. Andre medlemsstater kan gøre indsigelse mod en notifikation inden for en bestemt periode.
 - *Krav til bemyndigende myndigheder* (dvs. de nationale myndigheder, der er ansvarlige for vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer), såsom objektivitet og upartiskhed i udøvelsen af deres virksomhed.
 - *Oplysningspligt*: De bemyndigede organer skal underrette de bemyndigende myndigheder om afslag, begrænsninger, suspenderinger og inddragelser af attester.
- (3) Foranstaltninger, der skal sikre større sammenhæng mellem direktiver:

- Tilpasning af almindeligt anvendte *definitioner og terminologi*.
- Tilpasning af *overensstemmelsesvurderingsprocedurerne* tekster.

Det bør understreges, at spørgsmål vedrørende gennemførelsen af EU's standardiseringspolitik, der kan have afsmittende virkning på gennemførelsen af de direktiver, der er omfattet i denne sammenhæng, behandles i et særskilt initiativ (standardiseringspakken).

7. KONKLUSIONER

Kommissionen lægger stor vægt på disse forslag, som yder et vigtigt bidrag til det politiske mål om et velfungerende indre marked for forbrugere, fagfolk og erhvervsdrivende som helhed. De tilpassede direktiver vil bidrage til at styrke de europæiske virksomheders konkurrenceevne og sikre ens spilleregler for alle, således at lovlydige aktører vil være beskyttet mod de mindre samvittighedsfulde.

Dette initiativ er også meget i tråd med Kommissionens mål om bedre lovgivning og forenkling, da det skaber sammenhæng og retlig ensartethed på tværs af mange forskellige industrisektorer og bidrager til at gøre EU-lovgivningen lettere at forstå, gennemføre, overholde og håndhæve.

Kommissionen har udvalgt instrumenterne for denne pakke på det grundlag, at de eneste ændringer af dem vedrører tilpasning til bestemmelserne i de nye retlige rammer. Der er ikke foretaget ændringer af de indholdsmæssige tekniske aspekter af den pågældende sektorspecifikke lovgivning⁴. Kommissionen opfordrer derfor Europa-Parlamentet og Rådet til at behandle pakken ud fra denne tilgang med henblik på at sikre den overordnede sammenhæng, der er indbygget i omarbejdningsteknikken, og med henblik på at undgå opsplitning af drøftelserne i sektorspecifikke diskussioner.

⁴ Dette gælder dog ikke for direktivet om pyrotekniske artikler. Heri foreslår Kommissionen en mindre rettelse af bilag 1, punkt 4 med henblik på at undgå utilsigtede forbud mod airbags og visse andre pyrotekniske artikler efter den 4. juli 2013. Ændringen er forholdsvis lille i forhold til de ændringer, der er foretaget i den eksisterende tekst. Det er derfor fundet mere passende og effektivt at beholde direktivet som en del af pakken i stedet for at gennemføre en uafhængig revisionsproces.